

[Glistrup]

men man kan ikke frakende os andre ret til i hvert et tilfælde at fremføre det som en seriøs argumentation.

Thi kendes for ret: fru Ingerlise Koefoed er dømt til at gå i gang med at læse det grundigt og nøje igennem én gang til. God fornøjelse!

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er nu næsten for hårdt for fru Ingerlise Koefoed, om hun skulle tvinges til at læse det én gang til.

Måtte jeg sige til den socialdemokratiske ordfører, der takkede for, at man ville diskutere bevillingerne til kunstfonden: Gud i himlen, hvor har socialdemokratiet haft godt af at komme i opposition! Nu håber jeg bare, det holder til den dag, de skal tage et ansvar.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Der blev stillet et par enkelte spørgsmål til mig, som jeg gerne vil besvare.

Fru Mette Madsen spurgte, om jeg ville overveje at give en redegørelse om Statens Kunstfond, og jeg kan svare fru Mette Madsen, at det vil jeg gerne overveje. Regeringen har vist en lidt tilbageholdende holdning med hensyn til redegørelser, men jeg vil gerne forelægge ønsket for regeringen. Jeg kunne selv have lyst til at få en sådan redegørelsesdebat. Dagen i dag har i hvert fald vist, at interessen for emnet er livlig her i folketinget. Vi er kommet langt omkring, så der kunne være god grund til at give en sådan redegørelse.

Der er flere ordførere, der har spurgt, hvor man skal finde pengene til denne forhøjelse på kunstfonden. Jeg er i stand til i dag at svare, hvad 1982 angår, derimod ikke, hvad 1983 angår, men det vil jeg naturligvis oplyse både folketingets kulturudvalg og finansudvalget om, så snart det er afklaret.

For 1982 findes der nogle midler på en konto for et projekt, der hedder Gammel Dok, et pakhus, som der forelå adskillige planer for; men måske på grund af mangfoldigheden af planer omkring det var der, da denne regering tiltrådte, ikke brugt nogen midler på denne konto, og derfor har jeg

fundet det rimeligt at bruge nogle af disse penge.

Jeg vil gerne takke hr. Bernhard Baunsgaard, fordi han fremhævede, at der trods alt også er sket besparelser på det kulturelle område, inden denne regering trådte til. Jeg synes, det er helt rimeligt, at man skælder denne kulturminister ud over de besparelser, som regeringen nu foreslår, og det kan man så forholde sig til, men jeg har i min korte tid som minister følt det, som om jeg skulle undgælde for alt, hvad der var sket i fortiden. Jeg er ret tilfreds med, at det er blevet sat lidt på plads i dag.

Hr. Poulsgaard var skuffet, og det kan jeg godt forstå, for hr. Poulsgaards og hr. Glistrups forslag gik jo i én bestemt retning; jeg håber, jeg har tilkendegivet, at regeringen ønsker at gå i en helt anden retning, idet vi ønsker en forøgelse af kunstfondens midler.

Hr. Poulsgaard nævnte den folkelige modstand. Jeg vil ikke bestride, at den findes. Jeg møder den også selv, men jeg ser frem til, når jeg er kommet lidt bedre ind i embedet og efterhånden har fået ryddet de værste dynger af vejen, at drage sammen med hr. Poulsgaard rundt og tale for – hr. Poulsgaard selvfølgelig imod – Statens Kunstfond. Lad os så se, hvad det bliver til. Jeg vil ikke foreslå en folkeafstemning, men at vi to tager en duel om dette emne, for jeg tror, at modstanden bunder i, at folk ved meget lidt om, hvad kunstfonden bruges til, og hvad vi egentlig skal med den.

Det kan vi vurdere forskelligt, men jeg ser frem til nogle sikkert festlige dueller, og jeg tror, at vi starter allerede i januar.

Hr. Glistrup fremhævede spørgsmålet om private mæcener. Der er intet, denne kulturminister ønsker mere end nogle gode fonds, virksomheder, institutioner og privatpersoner, der vil forære penge til kulturelle formål. Jeg vil gerne benytte en hvilken som helst anledning til at annoncere efter dem. Jeg tror, det er helt nødvendigt, at vi i de kommende år indstiller os på, at pengene også kan komme derfra, uden at der er noget odiøst i det.

Det betyder dog ikke, at staten kan fralægge sig ansvaret, for der vil altid være visse opgaver, som ikke virker attraktive på sådanne fonde. Smag og behag er desuden forskellig. Derfor vil staten stadig væk være nødt til at påtage sig visse opgaver. Det ser jeg også